

Πρξ 12,1-17

‘Ο απόστολος Πέτρος στή φυλακή

“Όταν, παιδιά, ήσασταν ακόμη πολύ μικρά, ή μαμά ή ίσως ή γιαγιά σας, κάποιο δικό σας πρόσωπο αγαπημένο, σᾶς ἔμαθε νά λέτε τά πρῶτα λόγια τῆς προσευχῆς. Δέν μπορούσατε νά καταλάβετε τότε ὅτι μ’ αὐτόν τόν ἀπλό τρόπο πήρατε στά χέρια σας **τῆ μεγαλύτερη δύναμη**, πού νικᾷ κάθε ἐχθρό, πού κάνει πέρα κάθε δυσκολία καί ἐμπόδιο! Ποιά εἶναι ἡ πανίσχυρη αὐτή δύναμη; **Ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς**.

Θά σᾶς διηγηθῶ σήμερα μιά ἱστορία μέσα ἀπό τήν Καινή Διαθήκη, ἀπό τίς «**Πράξεις τῶν Ἀποστόλων**» ὅπως καί τήν προηγούμενη φορά, γιά νά δοῦμε μαζί πῶς κατόρθωσαν οἱ χριστιανοί μέ τήν προσευχή τους νά ἐλευθερώσουν ἀπό τή φυλακή τόν ἀπόστολο Πέτρο.

Οἱ ἀπόστολοι, φωτισμένοι ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, κήρυτταν μέ θάρρος καί ζῆλο γιά τόν Χριστό καί τήν ἀνάστασή Του. Τό κήρυγμα αὐτό ὅμως ἐνοχλοῦσε τούς ἐχθρούς τοῦ Χριστοῦ, τούς ἀρχιερεῖς καί τούς φαρισαίους. Γιά νά εὐχαριστήσῃ αὐτούς **ὁ βασιλιάς Ἡρώδης**, ὁ ἐγγονός τοῦ Ἡρώδη πού ἔσφαξε τά νήπια τῆς Βηθλεέμ, **ἔδωσε διαταγή καί ἀποκεφάλισαν τόν ἀπόστολο Ἰάκωβο**. Καί σάν

νά μὴν ἔφτανε αὐτό, συλλαμβάνει καί **κλείνει στή φυλακή καί τόν ἀπόστολο Πέτρο. Δεκαέξι στρατιῶτες** ἔβαλε νά τόν φρουροῦν μέ βάρδιες μέρα νύχτα. Κι ἐπιπλέον, τόν εἶχαν **ἀνάμεσά τους συνεχῶς δύο στρατιῶτες**, δεμένοι μαζί του μέ **άλυσίδες**, γιά νά ἀντιλαμβάνονται τήν κάθε του κίνηση. Σάν νά ἦταν ὁ φοβερότερος ἐγκληματίας... Τόσο αὐστηρά τόν ἐπιτηροῦσαν!

Καταλαβαίνετε πόσο λυπήθηκαν οἱ χριστιανοί! Ὁ ἀπόστολος Πέτρος στή φυλακή! Τί φοβερή εἶδηση! Ἡ ἀγωνία τους εἶναι μεγάλη. Μά τί μποροῦν νά κάνουν; Πῶς νά τόν σώσουν ἀπό τά χέρια τοῦ βασιλιᾶ Ἡρώδη; **Προσεύχονται** οἱ χριστιανοί τῶν Ἱεροσολύμων, ὄχι μόνο οἱ μεγάλοι μά καί τά μικρά παιδιά.

Μαθαίνουν ὅμως πολύ δυσάρεστα νέα. Ὁ βασιλιάς Ἡρώδης εἶναι ἀποφασισμένος νά παραδώσει τόν ἀπόστολο Πέτρο στόν μαγιασμένο ὄχλο τῶν Ἑβραίων, γιά νά τόν δικάσουν καί νά τόν καταδικάσουν σέ θάνατο.

Τί κάνουν τώρα οἱ χριστιανοί; Χάνουν τήν ἐλπίδα τους; Σταματοῦν νά προσεύχονται; Ὁχι! Τή νύχτα, πρὶν τή φοβερή ἐκείνη δίκη, συγκεντρώνονται **στό σπίτι τοῦ εὐαγγελιστῆ Μάρκου**. Γονατίζουν καί ἀρχίζουν πάλι νά προσεύχονται. Πιστεύουν ὅτι ὁ Θεός ἔχει τή δύναμη, ἔστω καί τήν τελευταία στιγμή, νά κάνει τό θαῦμα Του.

Γιά νά δοῦμε ὅμως τί γίνεται στή φυλακή. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος κοιμᾶται ἤσυχος. Ξέρει, βέβαια, ὅτι τήν ἄλλη μέρα θά τόν θανατώσουν. Αὐτό ὅμως δέν τόν τρομάζει. Τό μαρτύριο θά τόν ὀδηγήσει πιο γρήγορα κοντά στόν Χριστό πού τόσο πολύ ἀγαπάει.

Ξαφνικά, ἓνα φῶς φωτίζει τή φυλακή! Ὁ ἀπόστολος Πέτρος νιώθει πῶς κάποιος τόν χτυπᾷ στόν ὦμο κι ἀκούει νά τοῦ λέει: «Σήκω γρήγορα!». Οἱ ἀλυσίδες πέφτουν ἀπό τά χέρια του. Κι ὁ ἄγνωστος τοῦ ξαναμιλᾷ: «Ἐτοιμάσου καί φόρεσε τά σανδάλια σου. Πάρε καί τό ἱμάτιό σου καί ἀκολούθησέ με». Ὁ Πέτρος κάνει ὅ,τι τοῦ λέει. Οἱ στρατιῶτες πού τόν εἶχαν ἀνάμεσά τους δέν τόν ἐμποδίζουν; Ὁχι! Δέν πῆραν εἶδηση ὅτι ὁ Πέτρος ἐλευθερώθηκε μέσα ἀπό τά

χέρια τους!

Δύο μορφές μόνο κινούνται μέσ στη φυλακή. Προχωρούν, μπροστά ό όλοφώτεινος άγνωστος καί πίσω ό άπόστολος. Συναντούν τήν πρώτη φρουρά. Δέν τούς βλέπει κανείς, δέν τούς έμποδίζει κανείς νά περάσουν. Συναντούν τή δεύτερη φρουρά. Καί πάλι περνούν άπαρατήρητοι. Φθάνουν μπροστά στη σιδερένια πύλη τής φυλακής. Αυτόματα άνοίγει, μόνη της! Βγαίνουν έξω καί άπομακρύνονται. Κι έκει σ' ένα στενό δρομάκι ό όλοφώτεινος άγνωστος έξαφανίζεται.

Τότε κατάλαβε ό άπόστολος Πέτρος. Δέν ήταν όραμα, όπως νόμιζε. Ήταν πραγματικότητα! **Ό Θεός έστειλε τόν άγγελό Του γιά νά τόν σώσει** άπό τά χέρια του Ήρώδη! Άμέσως κατευθύνεται στό σπίτι όπου γνώριζε ότι οι χριστιανοί προσεύχονται.

Χτυπά βιαστικά τήν πόρτα. Μιά ύπηρέτρια, ή **Ρόδη**, τρέχει νά δεϊ ποιός εϊναι. Άκούει τή φωνή του Πέτρου. Κι εϊναι τόση ή έκπληξή της, τόση ή χαρά της πού, αντί ν' άνοίξει, ανεβαίνει πάνω νά εϊδοποιήσει τούς χριστιανούς. Έκείνοι στά λόγια της δυσπιστούν· ή Ρόδη έπιμένει. Τά δυνατά χτυπήματα στην πόρτα τούς αναγκάζουν επιτέλους νά κατεβούν κάτω. Άνοίγουν τήν πόρτα καί τί νά δούν! Ναί, μπροστά τους ό άπόστολος Πέτρος!

Φαντάζεστε τή χαρά, τή συγκίνησή τους! Όλοι δοξάζουν τόν Θεό, αλλά καί αναρωτιούνται πώς έγινε αυτό. Ό άπόστολος Πέτρος τούς κάνει νεϋμα μέ τό χέρι του νά ήσυχάσουν καί τούς διηγείται μέ ποιό θαυμαστό τρόπο ό Κύριος τόν έβγαλε άπό τή φυλακή.

Τό όπλο τής προσευχής

Ποιά δύναμη, λοιπόν, έσωσε τόν άπόστολο Πέτρο άπό τά χέρια του βασιλιά Ήρώδη; Μέ ποιό όπλο κατόρθωσαν οι χριστιανοί νά

σπάσουν τις άλυσίδες του, νά τόν πάρουν μέσα από τά χέρια τῶν φρουρῶν του, ν' άνοιζουν τή μεγάλη σιδερένια πύλη; Μέ τήν προσευχή τους!

Νά τό ξέρετε, παιδιά: **Δέν υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη, δέν υπάρχει ισχυρότερο όπλο από τήν προσευχή!** (Μπορούμε νά επαναλάβουμε τή φράση αυτή μαζί μέ τά παιδιά).

Στά μάτια τοῦ κόσμου ποιός φαινόταν πίο δυνατός, ό βασιλιάς Ἡρώδης ἤ οί χριστιανοί; Ασφαλῶς ό Ἡρώδης μέ τή βασιλική του έξουσία. Τελικά ὅμως ποιόί νίκησαν; Οί χριστιανοί! Μέ τό πανίσχυρο όπλο τῆς προσευχῆς τους άνοιξαν τίς πόρτες τῆς φυλακῆς κι ἐλευθέρωσαν τόν άπόστολό τους!

Ἔσεϊς, παιδιά, ξέρετε νά χειρίζεστε τό όπλο τῆς προσευχῆς; Ἐλάτε νά μάθουμε σήμερα **τρία μυστικά:**

(Γύρω από τήν εικόνα ενός προσευχόμενου παιδιοῦ τοποθετοῦμε τίς καρτέλες μέ τά τρία μυστικά, βλ. ἐποπικό ὑλικό).

1) Γιά νά φτάσει ἡ προσευχή μας στόν Θεό, πρέπει ὅπωςδήποτε **νά κάνουμε σωστά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ.** Διαφορετικά, εἶναι σάν νά παίρνουμε λάθος νούμερο τηλεφώνου. Πῶς νά μᾶς ἀπαντήσει ό Θεός; Εἶναι σάν νά μήν Τόν καλέσαμε, ἄν δέν κάνουμε σωστά ὄλες τίς κινήσεις (τίς δείχνουμε κι ἐξηγοῦμε σύντομα τό νόημά τους, βλ. «Ό Θεός στήν Καινή Διαθήκη», Βοήθημα Κατωτέρου Κατηχητικοῦ Β', ἔκδ. «Χριστιανική Ἐλπίς» 2015, σ. 22).

2) **Προσευχή χωρίς προσοχή δέν εἶναι προσευχή!** Ὅταν ἐμεῖς καλά καλά δέν ἀκοῦμε τί λέμε στόν Θεό, ἀφοῦ δέν προσέχουμε, πῶς ν' ἀκούσει μιά τέτοια προσευχή ό Θεός;

3) Νά ἔχουμε **ἐπιμονή** στήν προσευχή. Πόσο ἐπίμονα προσεύχονταν οί χριστιανοί γιά νά σωθεῖ ό άπόστολος Πέτρος! **Ἡ ἐπιμονή φανερώνει μεγάλη πίστη.**

Θά ἤθελα, τέλος, νά ἐπισημάνω κάτι ακόμη πολύ σοβαρό: **Ἐνας πολεμιστής γιά νά πετύχει στόν στόχο του πρέπει νά βρίσκεται καί στή σωστή στάση.** Ἔχετε, παιδιά, τή σωστή στάση ὅταν προσεύ-

χεστε, καί μάλιστα τήν ώρα τῆς πρωινῆς προσευχῆς στό σχολεῖο σας; Μαθαίνω δυστυχῶς πώς κάποια παιδιά τήν ώρα αὐτή κοινοῦνται, χαζεύουν, μιλοῦν, γελοῦν, μασοῦν τσίχλα... Ἐσεῖς, πού σήμερα ἀκούσατε τόσα γιά τήν προσευχή, θά ἤθελα νά γίνετε παράδειγμα σ' ὅλο τό σχολεῖο σας: μέ τήν **προσοχή** σας, μέ τήν **εὐλάβειά** σας, κάνοντας **σωστά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ**. (Στό τέλος τοῦ μαθήματος μπορούμε νά συστήσουμε στά παιδιά κάποιο παιδικό προσευχητάρι γιά νά τό χρησιμοποιοῦν στήν καθημερινή τους προσευχή. Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἄνυμνῶ κι εὐλογῶ», ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Β'», σ. 23, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

**Μέ τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ,
μέ προσοχή καί ἐπιμονή,
μέ τήν καρδιά καί μέ τόν νοῦ
θερμή νά στέλνω προσευχή
στόν ἅγιο θρόνο τοῦ Θεοῦ!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες.
2. Ὑλικό γιά ἀνάρτηση.
3. «Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε»: τροπάριο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
4. «Ἄνυμνῶ κι εὐλογῶ»: τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου.
5. Ζωγραφιά.
6. Παιχνίδι.
7. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.